

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2225/2017
09.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Митић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Обрадовић, адвокат из ..., ради развода брака, вршења родитељског права, уређења начина одржавања личних односа и издржавања, по тужби и по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 200/17 од 05.04.2017. године, у седници одржаној 09.11.2017. године.

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 200/17 од 05.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 1123/15 од 03.11.2016. године, у првом ставу изреке, разведен је брак странака, закључен 04.11.2001. године. У другом ставу изреке, деца странака, малолетни ВВ и ГГ, поверена су тужиљи - мајци, на самостално вршење родитељског права. У трећем ставу изреке, уређен је начин виђања малолетне деце и туженог - оца, на начин ближе описан у том ставу. У четвртном ставу изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у делу преко одређеног, а до траженог начина уређења личних односа малолетне деце са оцем, као неоснован. У петом ставу изреке, обавезан је тужени на име доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа месечно по 48.000,00 динара и на име издржавања малолетног ГГ месечно по 43.000,00 динара, почев од 19.06.2015. године, па убудуће, док за то постоје законски услови, до петог у месецу, уплатом на означени рачун тужиље, са законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног износа до исплате. У шестом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у делу којим је тражила да суд обавезе туженог да на име доприноса за издржавање малолетних ВВ и ГГ плаћа месечно износе преко досуђених, а до тражених износа од по 60.000,00 динара за свако дете, као неоснован. У седмом ставу изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог у делу којим је тражио да се малолетни ВВ и ГГ повере њему на самостално

вршење родитељског права, да се уреди начин одржавања личних односа малолетне деце са мајком, и да се тужила обавезе да на име доприноса за издржавање деце плаћа месечно по 15 % за свако дете од редовних месечних новчаних примања, као неоснован. У осмом ставу изреке, констатовано је да је предлог тужиле за одређивање привремене мере којом би се малолетна деца странака поверила мајци на самостално вршење родитељског права, уредио начин одржавања личних односа деце и оца и тужени обавезао да на име издржавања малолетне деце плаћа месечно по 48.000,00 динара за свако дете, повучен. У деветом ставу изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 200/17 од 05.04.2017. године, у првом ставу изреке, потврђена је првостепена пресуда у другом и трећем ставу изреке, у делу петог става изреке којом је тужени обавезан да на име доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа 48.000,00 динара месечно и за издржавање малолетног ГГ 43.000,00 динара месечно, почев од 01.03.2016. године па убудуће, док за то постоје законски услови до петог у месецу уплатом на означени рачун тужиле, са законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног износа до исплате, као и у седмом и деветом ставу изреке и у том делу је жалба туженог одбијена као неоснована. У другом ставу изреке, преиначена је наведена првостепена пресуда у преосталом делу петог става изреке, тако што је тужбени захтев тужиле да се тужени обавезе да на име доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа месечно по 48.000,00 динара и за издржавање малолетног ГГ месечно по 43.000,00 динара, у периоду од 19.06.2015. године до 28.02.2016. године, одбијен као неоснован. У трећем ставу изреке, одбијени су захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужила је дала одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође нису ни учињене друге битне повреде одредаба парничног поступка на које се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су биле у браку од 04.11.2001. године, до развода 03.11.2016. године. Из овог брака имају двоје деце и то ћерку ВВ која је рођена ... године и сина ГГ који је рођен ... године. Тужила се са децом у марту месецу 2016. године иселила из стана у коме су сви заједно - странке са децом, до тада живели. Сада тужила са децом живи у изнајмљеном стану површине 200 квадратних метара за који плаћа закупнину у износу од 700 евра месечно. Поред тога, тужила сноси трошкове за утрошену електричну енергију у износу од 200 евра месечно, за комуналне услуге у износу од 6.000,00 до 7.000,00 динара месечно, трошкове претплате за фиксни телефон и интернет у

износу од 4.500,00 динара месечно, као и трошкове за кабловску телевизију и грејање. Такође плаћа трошкове за коришћење мобилног телефона за ћерку у износу од 2.500,00 динара месечно. Тужилца годишње плаћа износ од 500 евра за регистрацију свог аутомобила. Запослена је и остварује просечну месечну нето зараду у износу од 353.829,00 динара. Није власник непокретности од којих би могла остваривати додатне приходе, а нема других обавеза издржавања, осим према деци. Тужени је запослен са половином радног времена у свом предузећу у коме је, у периоду од 01.07.2015. године до 31.12.2015. године, остварио нето зараду у износу од 540.000,00 динара, а такође и у предузећу у коме је у периоду од 01.01.2015. године до 30.06.2015. године остварио нето зараду у износу од 660.000,00 динара. Поред овога, тужени остварује додатне приходе по основу уговора о закупу у нето износу од 85.000,00 динара месечно. Тужени је, као порески обвезник, задужен порезом за имовину који је за 2016. годину износио за непокретност у ... улици, површине 93 квадратна метра, 20.584,69 динара, а за непокретности у ..., површине 16,40 квадратних метара, 4.944,42 динара и површине 224,80 квадратних метара, 251.359,94 динара. Његови рачуни за четири мобилна телефона за септембар месец 2016. године износе 1.065,83 динара, 4.433,57 динара, 5.805,97 динара и 665, 48 динара. Тужени за комуналне услуге за стан у коме живи плаћа просечно око 31.848,00 динара месечно. Задужен је стамбеним кредитом у износу од 113.361,44 евра са роком враћања од 12 година и месечним ануитетом од 1.201,39 евра. Деца похађају приватне часове енглеског и француског језика, а син свира бубње у приватној музичкој школи по цени у месечном износу од 150 до 200 евра. Ћерка тренира јахање, па месечни трошак за шталу износи 250 евра, трошак хале у сезони износи 100 евра, а тренинг са тренером 10 евра по сату, односно 30 евра недељно. Тужени је ћерки купио опрему за јахање, а сноси и потребне трошкове, као и издатке за њеног пса. Странке су заједнички сносиле трошкове гардеробе и књига за децу. У време доношења првостепене одлуке, минимална сума коју утврђује Министарство надлежно за породичну заштиту износило је 24.225,00 динара месечно.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилна је одлука другостепеног суда.

Одредбом члана 160. Породичног закона, прописано је, у првом ставу, да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. У другом ставу овог члана је прописано да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У трећем ставу истог члана је прописано да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У четвртном ставу овог члана је прописано да минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају, периодично утврђује Министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом. Одредбом члана 162. Породичног закона, прописано је, у трећем ставу, да ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

У конкретном случају, правилан је закључак другостепеног суда, имајући у виду све околности које су утврђене, као и критеријуме за процену потреба малолетне деце и могућности туженог, да је тужени у могућности да плаћа за издржавање ћерке 48.000,00 динара месечно и за издржавање сина 43.000,00 динара месечно. Побийана одлука донета је у складу са цитираним одредбама, притом је вођено рачуна и о минималној суми издржавања из члана 160. став 4. наведеног закона, и стандарду родитеља па је висина издржавања одређена у свему у складу са одредбама члана 160. – 162. Породичног закона. Другостепени суд је за овакву одлуку дао потпуне разлоге, које овај суд у свему прихвата као правилне, па су стога супротни наводи ревизије неосновани.

На основу члана 414. ЗПП донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић